

iPismo to wychodzi codziennie oprócz niedzieli
świąt urocz. w druk. St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 10.
miesięcznie Złp. 4.

MIĘDZA RZYMSKIE.
Jutro Brygidy P. i Ignacego.

MIĘDZA SŁAWIAŃSKIE.
Jutro Zegoda.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE MEETOROLOGICZNE.

Dzień miesiąca	Barometr do 0° Reaumura w miarze Paryzkiej	Stopnie zimna podług Reaumura	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
6	27"	3, 532	+ 6, 9	1, 86	PI Zachodni mocny	Pogoda z Chmurami
2	5, 097	+ 2, 2	1, 54	ZPI Zachodni "slaby	Pochmurno	
10	5, 041	+ 0, 3	1, 83			

Wiadomości krajowe.

— KRAKÓW. —

We wtorek to jest dnia 4 Lutego r. b., o godzinie 9 przed południem, odbędzie się w SALI LOTERYJNEJ w domu Nr. 237 w Rynku w obec delegowanych od Wysokiego Senatu Rządzącego Kommissarzy, publiczne Ciągnięcie II. Klasy, I. LOTERYI KLASYCZNEJ *W. M. Krakowa* wymiana Losów na II. Klasę dopełnioną być winna stosownie do § 11 planu tejże Loteryi.

Losów kupnych do II-giej klasy, całkowitych po złp. 32, półlosów po złp. 16, i ćwierć losów po złp. 8, dostać można w głównym kantorze P. J. LOUIS i u innych PP. Kolektorów.

Wszelkie wygrane wypłacane będą gotowizną i to zaraz po skończonem ciągnięciu.

Wiadomości zagraniczne.

— *Odessa 29 Grudnia (10 Stycznia).* —

Kilka statków angielskich weszło niedawno do tutejszjej przystani, i teraz stoją śród lodu; który w nieprzejrzanej odległości pokrywa naszą zatokę i część morza. Liczba statków, które pozostały na zimę w porcie kwarantanowym jest bardzo znaczna.

— *Paryż 17 Stycznia.* —

Wczorajsze i dzisiejsze posiedzenie sądu parów, zajęte było przesłuchaniem oskarżonych. Blanqui wyjąwszy wymienienia nazwiska, nie chciał na żadne pytania odpowiadać. Gniguert i Quarre zaparli się wszelkiego udziału w powstaniu. Przesłuchania i odezwy adwokatów przynajmniej tydzień jeszcze potrwać mogą.

Quotidienne zawiera co następuje: »Xiążę Bordeaux w dniu 7 b. m. odjechał z Rzymu do Neapolu. W tém ostatniem miejscu zabawi on bardzo krótko. Hrabia de la Ferronais towarzyszy xiążciu w tej podróży. W dniu 2 stycznia xiążę Bordeaux miał poże-gnalne posłuchanie u Papieża.

Rząd ogłasza następującą depezę opóźnioną w skutku pochmurnego powietrza: Bayonna 12 stycznia. Cabrera jeszcze znajduje się w Herbes, nie wiadomo dotąd czy umarł, ale życie jego ma być w wielkiem niebezpieczeństwie.

Raport marszałka Valée do ministra wojny z Algieru 5 b. m. zawiera po krótkce następujące wiadomości: »Liczne konwoje przybyły do Blidy, nie spotkawszy na równinie nieprzyjaciela. Cytadella i obóz Blidy są w najlepszym stanie obronnym i we wszystko dostatecznie opatrzone. Marszałek za biegiem okrętów postępował od Blidy do Kole-

ah, nigdzie nie spotkawszy zebranych Arabów. Równina Hadszutów wydawała się jakby opustoszałą. Podług zawiadomienia pułkownika Lamorciera z Koleah, Kalif M. Baruck cofnął się po bitwie pod Ued Lallay w dniu 31 grudnia z. r. Batalion piechoty z Medeah już nie istnieje, batalion z Miliany który nie tyle ucierpiał, sam tylko pozostał w obozie Arabów. 15 Kadych zabito a jezdycy wrócili do swoich pokoleń. Wiadomości z Konstaantyny brzmią bardzo pomyślnie, wszystko pokolenia są spokojne.

— *Dnia 18 Stycznia.* —

Wczoraj wieczorem mówiono, że w Foin (dep. Ariège) ważne niespokojności miały miejsce Prefekt ma być raniony.

Prywatny list z Algieru zawiera jeszcze następujące zdania: Marszałek Valée użył chwilowej spokojności na umocnienie obozu Blidy i Bufarik; szczególnież zwrócono uwagę na dowóz wody, który Arabowie z łatwością przeciąłby mogli. — Arabowie utrzymują się jeszcze ciągle w wschodniej części równiny; konwój udający się do obozu Tendeuc został napadnięty, ale słabo. — Biskup algierski miał kazanie, w którym wzniósł kawał o mowie tronowej i bitwie pod Blidą. Zdaje się to być bardzo dziwnem.

Wprost otrzymane z Bony wiadomości, nie są tak pomyślne jak te które nadeszły przez Algier. Obozy w Dreuks i Guelma ciągle są niepokoione przez Arabów.

W departamencie Puy de Dome, ukazało się nieznanie dzikie zwierzę, które czyni wielkie spustoszenia, i wprawia mieszkańców w największą trwogę. Utrzymują oni, że to jest hiena (!) podobna tej którą niegdyś w departamencie Lozery szczyła zniszczenie. Wieśniacy chodzą tylko tłumami i uzbrojeni wszelkiego rodzaju bronią, kobiety miessczą się zwykle w środku gromady, ponieważ to potwornie zwierzę, szczególnie okazuje skłonność do płci pięknej.

— *Londyn 13 Stycznia.* —

Xiążę Somerset przedstawiać będzie adres w izbie wyższej, lord Seaford będzie bronił wniosku.

Jeden dziennik szkocki donosi, że zaraz po zaślubinach królowej, lord Melbourne oddał się s gabinetu i odda posadę swoją ministrowi osad lordowi John Russel, który wtedy roświąże gabinet i odwoła się do narodu względem prawa zbożowego.

Do wielkiego zgromadzenia, które przeciwnicy prawa zbożowego zamierzali dziś odbyć w Manchester, czynią świetne przygo-

wania. Wzniesiono na ten cel osobną budowlę, której sala jadalna ma 150 stóp długości a 105 szerokości. Ma być w niej 25 stołów równolegle postawionych, a na końcach sali na niejakiem wzniesieniu, dwa stoły dla gości i deputowanych obcych zgromadzeń; po trzech stronach będzie galeria dla widzów. Wnętrze ma być kosztownymi draperjami ozdobione.

Tunel pod Tamizą, bliskim już jest ukończenia, w czterech ostatnich tygodniach prace postąpiły na 80 stóp. Wartość gruntu w bliskości Tunelu, w skutku tego podniosła się o 20 pct.

— *Dnia 15 Stycznia.* —

Wielkie zgromadzenie przeciwników prawa zbożowego odbyło się onegdaj w Manchester. O'Connell przybył koleją żelazną, został powitany przez liczne tłumy które powiewały chorągiewami i wydawały radosne okrzyki, ten zapal ponowił się za przybyciem tego sławnego agitatora do sali, gdzie go przyjęła muzyka pieśnią irlandzką. Prezydował p. J. B. Smith.

Z niższej Kanady dochodzą wiadomości do dnia 13 grudnia, i dowiadujemy się między innymi, że tamże doszła wieść jakoby lord John Russel miał na nadchodzących posiedzeniach przedłożyć parlamentowi bil podług którego grunta na granicy Kanady mają być rozdawane wydajającym się tamże wojskowym; i że zamiarem jest uorganizować tychże jako trwałą straż graniczną, broniącą kraju tego od rozbójniczych napaści. W New-Yorku biegały pogłoski że w pogranicznych miastach Stanów Zjednoczonych przygotowują się już podobne napaści, i że nawet w głębi Kanady organizuje się nowe powstanie, w którym to celu jeszcze w ciągu lata sprowadzono przez New-York z Anglii w małych partyach 10,000 sztuk karabinów.

Podług doniesień z Meksyku, federaliści koncentrują znowu swoje siły z taką szybkością i powodzeniem, że rząd centralny jest tem bardzo strwożony. Najprzód starać się oni chcą opanować na nowo Tampico, gdzie wszystko gotowem jest do powstania. Ich siła liczoną jest dotychczas na 2,500 ludzi, a Bustamente czyni wszystko co może aby się należycie przeciw nim uzbroić. Generał Comakie dowodzi wojskiem rządowem. Czy Matamoros wpadło już w ręce powstańców, o tém nie miano jeszcze w New-Orleans pewnej wiadomości.

Hamburski dziennik *Börsen-Halle* zawio-
ra list z Londynu w którym czytamy: »Jak-

kolwiek bliskim jest otwarcie parlamentu, zdaje się jednak, że stronnictwa jeszcze stanowczo nie wiedzą jak mają rozpocząć wyprawę. Dotychczas mówią przyjaciela Sir R. Peel, że tenże nie ma zamiaru projektować poprawki do adresu. Jeśli tak będzie istotnie, tedy pierwszy tydzień nowych posiedzeń upłynie bez ważnych głosowań. Pensa dla księcia Alberta będzie przez ministrów zaprojektowaną nie wyżej jak 60,000 f. szt. ten projekt nie znajdzie silnego oporu. Przeciwnie zdaje się że torysowie zechcą dać do zrozumienia, że gdyby byli u steru rządu, byłiby w świetniejszy sposób pomysłili o małżonku królowej. Małe jednak stronnictwo, które chwali się, że ma 100 głosów w izbie niższej, (a nie doliczyliby pewno do 50) ma zamiar projektować poprawkę do adresu i zmniejszenie pensji księcia. Ta mała koteria składać się będzie z ostateczności torysowskich i radykalnych.

Rozmaitości.

OBRAZY AMERYKI PÓŁNOCNEJ,

(Z dzieła pana Audubon *American ornithologicalog Braphy.*)

I. DRWALE.

Bogate w lasy okolice Florydy, składają się po większej części z tak zwanych puszczy iglastych. Borki istotnie są tam dość rzadkie i nie widać tam prawie innych drzew prócz wielkich sosen. Grunt jest piaszczystej natury, w ogóle płaski, a ztąd w czasach dżdżystych, pokryty wodą, ale w lecie i w jesieni schnie od upału słonecznego, chociaż zawsze dość jeszcze znajdzie się kałuż, w których liczne trzody bydła pragnienie swoje gaszą.

— Podróżnik, który w tym smutnym kraju znaczną przestrzeń przebył, posirzega nagle w odległości z wielką radością, ciemną gęstwiną zielonych dębów i innych drzew, które zdają się ręką ludzką przeniesione na pustynię. Im bardziej zbliża się do tej oazy, tém świeższym i bardziej ożywiającem jest powietrze, którem oddycha; kwiaty mają żywszą barwę, balsamiczna woń rozchodzi się w około, śpiew licznych ptaków cieszy jego uszy; trawa rośnie bujniej. Wkrótce usłyszy nasz podróżnik szmer czystego strumienia, nad którym piękne krzaki jazminów i bignonii, zwieszają swoje poplątane gałęzie. Zaledwie usiadł w tém przyjemném miejscu, widzi grupę lekko ubranych ludzi, z których każdy ma na plecach siekiere. Zbliżają się,

witają się, i biorą się natychmiast do pracy albowiem są już po obiedzie.

Dwaj z nich stają po dwóch stronach starego wspaniałego dębu; ich dobrze stalone i naostrzone siekiery, zdają się nie wiele szkodzić drzewo, tak słabe są blizny, jakie zadają, tak drobne są kawałki kory, które odpadają pod ich ciosami. Trzeci wdrapuje się na pochyłony już pień, którego gałęzie, mocno powiązane są z szczytami sąsiednich drzew. Patrzcie jak ostrożnie pnie się on z bosemi nogami, mając głowę chustką związaną. Doszedłszy wysokości około 40 stóp, zatrzymał się, i tak się umieścił, że mógł bez przeszkody użyć siekiery, co też natychmiast czynić zaczął. Wkrótce drzewo zostało w poprzek przełupane, dwie części pnia słabo tylko trzymają się z sobą. Drwal umieszcza się poniżej i wstrząsa silnie górną częścią. Król lasów chwije zię w skutku tych wstrząsań i ciosów, nakoniec łamie się nagle i pada z grmiącym hukiem na ziemię. Temu najestatycznemu hukowi, jak parodia odpowiada śmieszny głos przestraszonego dzikiego ptaka. Drwal czeka spokojnie, póki to drzewo nie padnie na ziemię, potem rzuca za niem swoją siekiere i sam się zauwa.

Inni oglądają drzewo nacinają je z dwóch końców, dla przekonania się, czy jest zdrowe. Gdyby było niezdrowe, nie ruzyliby go i pozwoliliby mu zgnić zupełnie, ale jeśli jest proste i zdrowe, przystępują zaraz do rozmiaru. Podobnie ciągle padają te drzewa, ale ponieważ często są one dotknięte chorobą, przeto mnóstwo ich zalega ziemię i przeszkadza wzrostowi młodych dębów, a z tego powodu drzewo to staje się we Florydzie, coraz rzadszem i droższem, ponieważ sztucznie nie flancują go, nie długo zatem zielony dąb, będzie towarem oadzwyczajnie kosztownym.

W dniu 25 lutego 1832 roku znajdowaliśmy się nad brzegiem rzeki ś. Jana, i to w towarzystwie urzędnika którego obowiązkiem było strzeżenie młodych dębów. Gdyśmy szli wzdłuż tej nadzwyczajnej rzeki, towarzyszył mi pokazał mi po drugiej stronie wielkie gęstwin, które jak on mówił miały się składać z zielonych dębów. Wątpilem o tém, sprzeczailiśmy się żywo i nakoniec postanowiliśmy przewieść się na drugą stronę, dla przekonania się kto ma słuszość. Przybyliśmy wkrótce na miejsce i nie znaleźliśmy ani jednego dębu, któryby zdolnym był na budowę albo ciesielską robotę.

Kiedy pewnego wieczoru siedziałem nad brzegiem tej samej rzeki i bardzo niepokoiłem się o nocleg z powodu rzęsistego deszczu, przystąpił do mnie jeden z tamtejszych mieszkańców i prosił abym u niego w chatce przyjął gościne. Ochoczo przyjąłem te zaprosiny i udałem się za nim do chaty, która była niedaleko stamtąd. Znalazłem tam jego żonę, dzieci, i wielu ludzi, którzy również jak mój gospodarz bji drwalami. Wieczera zastawioną była na długim stole i wezwano mię abym ją podzielił. Chętnie przystałem na to, i ile możności dopomagałem do wypróżnienia symetrycznie rozstawionych rądl i półmisków. Zaczęła się długa rozmowa względem kraju, jego klimatu i plodów. Późno w noc położyliśmy się na skórach niedźwiedziej i spaliśmy do rana. (Dok. nast.)

— Wynałazki postępują olbrzymim krokiem, i tak niedawno w Edynburgu, człowiek któremu wartoby posąg wystawić, wynalazł bardzo dowcipne urządzenie przy powozach. O-

bok siedzenia woźnicy, znajduje się zwierciadło, nachylone do poziomu, po którym powóz posuwa się na 45 stopni; podobne drugie zwierciadło znajduje się w tyle powozu, tak względem pierwszego nachylone, że za pomocą tego polemoskopu woźnica widzi skoro kto z tyłu powozu siądzie, na przykład dla oderżnięcia tłomaka. Wtedy kierujący końmi przyciśnie tylko wiadomą mu sprężynę, a nieproszony pasażer przerzucony zostaje przez powóz na bok i w takie miejsce, że woźnica może mu jeszcze wynagrodzić biczem jego piękny zamiar.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 29 do dnia 30 Stycznia.

Zawodniakowa Izabella ob., Skorzewski Leon ob., Mazaraki Emilia ob., Podczacki Dyonizy ob., z Polski.

Wyjechali z Krakowa.

Richter Władysław ob., Neitzke Jan, Łabęcki Karol ob., Czapliska Helena ob., do Polski. Horodjański Kazimierz ob., do Galcyi.

Doniesienie Urzędowe.

Nro 513. D. W.

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU
W SENACIE RZĄDZĄCYM

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Oдноśnie do rozporządzenia Senatu Rządzącego z dnia 25 stycznia r. b. Nro 458, podaje do wiadomości: iż dnia 13 lutego r. b. o godzinie 10 rano odbywać się będzie na gruncie lasu wyciążkiego licytacya publiczna sprzedaży dębów sztuk 56, tudzież chrustu wiklowego morgów 6 prętów 252, następnie dnia 17 t. m. i r. sprzedaży chrustu wiklowego morgów 14 prętów 260 nad wisłą pod

wsią Pasięką i Kłokoczynem w dystrykcie Czernichów położonego, wymienione dęby pojedynczo, a chrust na morgi, będą sprzedawane, szacunek więc każdego dęba i morgi chrustu dopiero przy licytacyi podanym zostanie, przeto chęć kupna mający, zaopatrzeni w gotowe pieniądze kurs w kraju mające, w terminach i miejscach oznaczonych znajdować się zechcą, gdzie także o warunkach obowiązujących powezmą wiadomość.

Kraków dnia 28 stycznia 1840 r.

prezydujący Senator

A. Wężyk.

(1r.)

Sekr. Nowakowski

Doniesienia prywatne.

DYREKCYA JILNA LOTERYI KLASYCZNEJ
W. M. Krakowa.

Podaje do publicznej wiadomości, iż pół losu pod Nreim 4,100 do klasy II. loteryi klass. W. M. Krakowa zagubiony został, ostrzega się przeto, aby nikt takowego od znalazcy nabywać nie ważył się, gdyż wygrana na te pół losu wypnąć mogąca, tylko prawemu Właścicielowi w kontroli kolektora Nr. 16 zapisanemu, wypłaconą będzie.

JULIUSZ MONHAUPT z WROCLAWIA,
poleca się wyborem NASION z krajowych i zagranicznych ogrodów, również nasionami traw, kwiatui i najświeższemi getunkami ziemniaków; drukowane oznaczenie cen, można bezpłatnie otrzymać w handlu Pana Alojzego Schwartza jako też w tymże handlu wszelkie obstalunki nasion uskutecznione i najspieszniej zalatwione będą.

(2r.)